

[Avaleht](#) > ... > [Raha/Rahalistes Nõuded](#) > [Maksejõuetus/pankrot](#) > Croatia

Maksejõuetus/pankrot

Sisu koostaja:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Kelle vastu võib alata maksejõuetusmenetluse?

Kui seaduses ei ole sätestatud teisiti, võib juriidiliste isikute ning üksikisikust võlgniku vara suhtes alata pankrotieelse menetluse ja pankrotimenetluse. Pankrotiseaduse tähenduses (*Stečajni zakon*; Narodne Novine (NN, Horvaatia Vabariigi ametlik väljaanne) nr 71/15, 104/17, 36/22 ja 27/24) on üksikisikust võlgnik füüsiline isik, kes on tulumaksuseaduse (*Zakon o porezu na dohodak*) kohaselt kohustatud tasuma füüsilisest isikust ettevõtja tulumaksu, või füüsiline isik, kes on ettevõtte tulumaksu seaduse (*Zakon o porezu na dobit*) kohaselt kohustatud tasuma ettevõtte tulumaksu.

2 Millised on maksejõuetusmenetluse algatamise tingimused?

a) Pankrotieelse menetluse võib alata, kui kohus teeb kindlaks peatse maksejõuetuse, st taotluse esitaja saab piisava kindlusega tõendada, et võlgnik ei ole suuteline täita oma olemasolevaid kohustusi nende maksetähtpäeval.

Peatse maksejõuetusega on tegemist juhul, kui ettepaneku tegemise ajal ei ole asjaolud, mille tõttu võlgnik tunnistatakse püsivalt maksejõuetuks, veel tekkinud ja kui

- finantsagentuuri (*Financijska agencija*) peetavas maksekohustuste järjekoha registris on võlgnikul vähemalt üks registreeritud tasumata kohustus, mille maksmiseks on kehtiv alus ja mis oleks tulnud sisse nõuda ilma võlgniku lisanõusolekuta ühel tema kontolt; või
- võlgnik hilineb üle 30 päeva töötajatele palkade maksmisega, mis on ette nähtud töölepingus, tööõigusnormides, kollektiivlepingus, erinormides või muus dokumendis, millega reguleeritakse töandja kohustusi töötajate ees; või
- võlgnik ei tasu 30 päeva jooksul arvates kuupäevast, mil ta oli kohustatud tegema töötajatele palgamaksed, sissemaksed ja makse eelmises punktis nimetatud palkadelt.

b) Pankrotimenetluse võib alata, kui kohus teeb kindlaks pankroti aluste olemasolu, st maksejõuetuse või ülemäärase võlgnevuse.

Samuti võib võlgnik teha ettepaneku pankrotimenetluse algatamiseks, kui ta suudab piisava kindlusega tõendada, et ta ei ole võimeline oma olemasolevaid kohustusi tähtajaks täitma (peatne maksejõuetus).

Peatse maksejõuetuse kui pankroti põhjuse suhtes kohaldatakse vastavalt sätteid, mis käsitlevad peatset maksejõuetust kui pankrotieelse seisundi alust.

Maksejõuetusega on tegemist juhul, kui võlgnik ei suuda püsivalt täita oma tasumisele kuuluvaid finantskohustusi täita. Asjaolu, et võlgnik on tasunud või võib olla suuteline tasuma täielikult või osaliselt mõne võlausaldaja nõuded, ei kvalifitseeri võlgnikku maksejõuliseks.

Võlgnikku peetakse maksejõuetuks, kui:

- tal on finantsagentuuri peetavas maksekohustuste järjekoha registris vähemalt üks registreeritud, üle

60 päeva tasumata kohustus, mille maksmiseks on kehtiv alus ja mis oleks tulnud sisse nõuda ilma võlgniku lisanõusolekuta ühel tema kontolt; või

- ta ei ole maksnud oma töötajatele kolmel järjestikusel korral palka, mis on ette nähtud töölepingus, tööõigusnormides, kollektiivlepingus, erinormides või muus dokumendis, millega reguleeritakse tööandja kohustusi töötajate ees.

Ülemäärase võlgnevusega on tegemist juhul, kui juriidilisest isikust võlgniku vara ei kata enam tema olemasolevaid kohustusi.

3 Millist vara käsitatakse pankrotivarana? Kuidas koheldakse vara, mille võlgnik on omandanud või mis on talle üle antud pärast maksejõuetusmenetluse algatamist?

Pankrotivara hõlmab kogu võlgnikule kuuluvat vara pankrotimenetluse algatamise ajal ning võlgniku pankrotimenetluse ajal omandatud vara. Pankrotivara kasutatakse selleks, et tasuda pankrotimenetluse kulud, võlgniku võlausaldajate nõuded ja nõuded, mille tasumine on tagatud teatud õigustega võlgniku varale.

Kui pankrotivara hulka kuuluvat vara kasutavad tasuta isikud, keda on eelnevalt volitatud võlgnikku vastavalt seadusele esindama, või üksikisikust võlgnik pärast pankrotimenetluse algatamist, ei too see kaasa õiguslikke tagajärgi, välja arvatud kasutamine, mida reguleerivad üldeeskirjad, mis toetavad avalike registrite suhtes valitseva usalduse põhimõtet. Tasu tagastatakse vastaspoolele pankrotivarast, kui see on suurendanud pankrotivara väärtust.

Kui üksikisikust võlgnik on saanud enne pankrotimenetluse algatamist või selle ajal päranduse või annaku, on ainult võlgnikul õigus pärand või annak vastu võtta või sellest loobuda.

Kui võlgnik rajab koos kolmanda isikuga kaasomandi või muu õigussuhte või partnerluse, jaotatakse varad väljaspool pankrotimenetlust. Sellisest suhtest tulenevate kohustuste täitmiseks võidakse nõuda nõuete eraldi rahuldamist võlgniku osa arvel.

4 Milline on võlgniku ja milline pankrotihalduri pädevus?

a) Pankrotieelses menetluses on halduri määramise nõuded samad mis likvideerija määramisel. Halduri määrab kohus pankrotieelse menetluse algatamise otsusega. Halduri kohustused lõpevad saneerimiskava lõpliku kinnitamise kuupäeval, pankrotimenetluse algatamise kuupäeval või võlausaldajate otsuse alusel.

Haldur on pankrotieelses menetluses kohustatud

1. kontrollima võlgniku majandustegevust;
2. kontrollima võlgniku varade ja kohustuste nimekirja;
3. kontrollima registreeritud nõuete usaldusväärsust;
4. vaidlustama nõuded, kui tal on võlausaldajate tehtud avalduste alusel või muudel põhjustel kahtlusi nende õigsuses;
5. jälgima võlgniku majandustegevust, eelkõige tema finantstehinguid, kohustuste võtmist kolmandate isikute ees, maksekindlustusvahendite väljastamist ja majandustegevust kaupade või teenuste müümisel, tagades, et võlgniku vara ei kahjustata;
6. esitama kohtule kaebuse, kui võlgnik tegutseb vastuolus pankrotiseaduse artikliga 67;
7. aitama võlgnikku saneerimiskava koostamisel või läbirääkimiste pidamisel;
8. võtma läbirääkimiste ajal osalise kontrolli võlgniku vara või äriasjade üle, välja arvatud selle osa üle, mida võlgnik võib vabalt käsutada vastavalt pankrotiseaduse sätetele;
9. väljastama korraldusi ja tõendeid vastavalt pankrotiseaduse artiklitele 69 ja 71;
10. tagama, et pankrotieelse menetluse kulud tasutakse täielikult ja õigel ajal;
11. esitama kohtule aruande pankrotieelse menetluse käigu kohta, kasutades selleks tüüpvormi;
12. tegema muid toiminguid vastavalt pankrotiseadusele.

Alates pankrotieelse menetluse algatamise ettepaneku esitamise kuupäevast kuni pankrotieelse menetluse algatamise otsuse vastuvõtmiseni võib võlgnik teha ainult makseid, mis on vajalikud tema tavapäraseks äritegevuseks. Sellel ajavahemikul ei või võlgnik täita kohustusi, mis tekkisid ja mille maksetähtaeg saabus enne

pankrotieelse menetluse algatamist, v.a töösuhtest tulenevad brutomaksekohustused võlgniku töötajate ja endiste töötajate suhtes, kui nõuete maksetähtaeg saabus enne pankrotieelse menetluse algatamise kuupäeva, lahkumishüvitis seaduses ja kollektiivlepingutes sätestatud summas, kahjunõuded töö saadud vigastuse või tööga seotud haigusjuhtumite eest ning töötajate palkadel põhinevad nõuded, millele lisandub baasmaksete summa ja töötajate muud sisulised õigused kooskõlas töö- ja kollektiivlepingutega, mille maksetähtaeg saabus pärast pankrotieelse menetluse algatamise ettepaneku esitamist, samuti muud maksed, mis on vajalikud igapäevaseks majandustegevuseks, nagu on sätestatud eriseaduses.

Alates kuupäevast, mil esitatakse pankrotieelse menetluse algatamise ettepanek, kuni otsuse tegemiseni pankrotieelse menetluse algatamise kohta ei saa võlgnik oma vara võõrandada ega koormata, välja arvatud halduri nõusolekul, või kui haldurit ei ole määratud, siis kohtu nõusolekul;

b) pankrotimenetluses valitakse likvideerija juhuslikkuse põhimõttel pädeva kohtu tegevuspiirkonda kuuluvate likvideerijate nimekirjast või kõrge kvalifikatsiooniga likvideerijate nimekirjast, kui pankrotiseaduses ei ole ette nähtud teisiti. Selle valiku alusel määrab kohus pankrotimenetluse algatamise otsuses likvideerija. Kui haldur määrati pankrotimenetlusele eelnenud pankrotieelses menetluses või kui pankrotimenetluses määrati ajutine likvideerija, määrab kohus likvideerijaks erandkorras halduri või ajutise likvideerija.

Likvideerijale antakse võlgniku äriühingute õigused ja kohustused, kui pankrotiseaduses ei ole sätestatud teisiti. Kui võlgnik jätkab pankrotimenetluse ajal oma majandustegevust vastavalt pankrotiseaduse artikli 217 lõikele 2, juhib majandustegevust likvideerija.

Likvideerija esindab võlgnikku. Likvideerija haldab ainult neid üksikisikust võlgniku toiminguid, mis on seotud pankrotivaraga, ja esindab võlgnikku seadusliku esindaja volitustega.

Likvideerija on kohustatud tegutsema kohusetundlikult ja nõuetekohasel viisil ning eelkõige

1. korrastama raamatupidamisdokumendid kuni pankrotimenetluse algatamise kuupäevani;
2. koostama esialgse hinnangu pankrotimenetluse kulude kohta ja edastama selle võlausaldajate komiteele heakskiitmiseks;
3. looma varade nimekirja koostamiseks komisjoni;
4. koostama esialgse bilansi võlgniku varade kohta;
5. haldama nõuetekohase hoolsusega võlgniku alustatud, kuid lõpuleviimata toiminguid ja toiminguid, mis on vajalikud, et hoida ära võlgniku vara kahjustamine;
6. tagama võlgniku nõuete realiseerimise;
7. tegema kohusetundlikult võlgniku majandustoiminguid, mida on nimetatud pankrotiseaduse artikli 217 lõikes 2;
8. edastama Horvaatia pensionikindlustuse instituudile ja Horvaatia ravikindlustuse instituudile dokumendid, mis on seotud kindlustatud isikute tööõigusliku staatusega.
9. realiseerima või nõudma nõuetekohase hoolsusega sisse võlgniku vara ja õigused, mis moodustavad osa pankrotivarast;
10. esitama finantsagentuurile taotlused võlgniku kinnisvara, vallasvara, õiguste ja varade müümiseks veebipõhisel kohtulikul enampakkumisel ning taotlused võlgniku kinnisvara, vallasvara, õiguste ja varade kandmiseks täitemenetluses müüdud kinnis- ja vallasvara registrisse;
11. tasuma finantsagentuurile ettemakse veebipõhisel kohtulikul enampakkumisel toimuva müügi läbiviimise kulude ning täitemenetluses müüdud kinnis- ja vallasvara registrisse andmete kandmise kulude (menetluskulude) katteks;
12. valmistama ette väljamakse võlausaldajatele ja tegema selle pärast heakskiitmist;
13. esitama võlausaldajate komiteele lõpparuande;
14. tegema hilisemad väljamaksed võlausaldajatele;
15. esindama pärast pankrotimenetluse lõpetamist pankrotivara kooskõlas pankrotiseadusega.

Likvideerija peab esitama pankrotimenetluse käigu ja pankrotivara bilansi kohta kirjalikud aruanded standardvormil vähemalt kord iga kolme kuu järel.

5 Millistel tingimustel võib teha tasaarvestuse?

Kui võlausaldajal oli pankrotimenetluse algatamise ajal kooskõlas seaduse või lepinguga õigus tasaarveldusele, siis pankrotimenetluse algatamine seda õigust ei mõjuta.

Kui pankrotimenetluse algatamise ajal on olemas vähemalt üks nõue, mis tuleb edasilükkava tingimuse alusel tasaarveldada või mille maksetähtaeg ei ole kätte jõudnud või mida ei ole kavas täita samal viisil, tehakse tasaarvestus pärast vajalike tingimuste täitmist. Tasaarveldusele ei kohaldata eeskirja, mille kohaselt kuuluvad tasumata nõuded maksmisele pankrotimenetluse algatamisel ja mittevaralised nõuded või nõuded täpsustamata rahasumma saamiseks määratakse kindlaks nende hinnangulise rahalise väärtuse alusel pankrotimenetluse algatamise ajal. Kui nõue, mida tuleks tasaarvelduseks kasutada, ei ole enam seotud mingite tingimustega ja selle maksetähtaeg jõuab kätte enne, kui tasaarveldus on võimalik, siis tasaarveldus välistatakse.

Tasaarveldus ei ole välistatud nõuete puhul, mis on nomineeritud erinevates valuutades või arvestusühikutes, tingimusel et selliseid valuutasid või arvestusühikuid on võimalik tasaarvelduseks kasutatava nõude arvelduskohas lihtsasti vahetada. Konverteerimine toimub vahetuskursi alusel, mis kehtib arvelduskohas ajal, kui saadakse kinnitus tasaarvelduse kohta.

Tasaarveldus ei ole lubatud,

1. kui võlausaldaja vastutus pankrotivara eest tekkis alles pärast pankrotimenetluse algatamist;
2. kui nõude loovutas võlausaldajale teine võlausaldaja alles pärast pankrotimenetluse algatamist;
3. kui võlausaldaja omandas oma nõude viimase kuue kuu jooksul enne pankrotimenetluse algatamist loovutamise teel või kui pankrotieelset menetlust ei olnud algatatud viimase kuue kuu jooksul enne pankrotimenetluse algatamise kuupäeva ja võlausaldaja teadis või pidi teadma, et võlgnik on muutunud maksejõuetuks või et võlgniku suhtes on esitatud pankrotieelse menetluse või pankrotimenetluse algatamise ettepanek. Erandkorras on tasaarveldus lubatud, kui nõue loovutati seoses täitmata lepingu täitmisega või kui nõude rahuldamise õigus omandati uuesti võlgniku õigustehingu eduka vaidlustamise teel;
4. kui võlausaldaja on omandanud tasaarveldamise õiguse vaieldava õigustoimingu kaudu.

6 Millist mõju avaldab maksejõuetusmenetlus võlgniku kehtivatele lepingutele?

Kui pankrotimenetluse algatamise ajal ei ole võlgnik ja tema vastaspool kahepoolselt siduvat lepingut täitnud või täielikult täitnud, võib likvideerija täita lepingu võlgniku asemel ja nõuda, et teine pool lepingu täidaks. Kui likvideerija keeldub lepingut täitmast, võib teine pool realiseerida oma maksejõuetusest tuleneva nõude ainult pankrotivõlausaldajana. Kui teine lepingupool nõuab likvideerijalt oma tähelepanekute esitamist valikuõiguse kohta, peab likvideerija viivitamata ja hiljemalt pärast aruannete esitamise istungit teavitama teist poolt tähtpostiga sellest, kas tal on kavas nõuda lepingu täitmist. Erandkorras, kui teine pool kannaks aruannete esitamise istungi ajaks olulist kahju ja ta on likvideerijat sellest teavitanud, on likvideerija kohustatud teavitama teist poolt kaheksa päeva jooksul tähtpostiga sellest, kas ta nõuab lepingu täitmist. Kui ta seda ei tee, ei ole tal õigust lepingu täitmist nõuda.

Kui võlgnetav täitmine on jaotatav ja kui teine pool on oma täitmiskohustused pankrotimenetluse algatamise ajal osaliselt täitnud, siis on sellel poolel õigus teostada pankrotivõlausaldajana oma õigust saada osalisele täitmisele vastavat vastutasu, isegi kui likvideerija on nõudnud ülejäänud osa täitmist. Kui tema õigus vastutasu saamisele on teostamata, ei ole teisel poolel õigust nõuda selle väärtuse tagastamist, mis lisandus võlgniku varale tema osalise täitmise tulemusena.

Kui kinnistusraamatusse on kantud reservatsioon eesmärgiga tagada nõue õiguste omandamiseks või tühistamiseks võlgniku vara suhtes või võlgniku kasuks sisse kantud õiguste suhtes või selleks, et tagada nõue sellise õiguse sisu või eelisjärjekorra muutmiseks, võib võlausaldaja rahuldada oma nõude võlausaldajana pankrotivara arvel. Sama kehtib ka juhul, kui võlgnik oleks võtnud endale kõik muud kohustused võlausaldaja suhtes, mille ta jättis hiljem täielikult või osaliselt täitmata. See säte kehtib analoogia alusel laevade registris, ehitamisel olevate laevade registris või lennukite registris olevate reservatsioonide suhtes.

Kui võlgnik on enne pankrotimenetluse algatamist müünud oma vallasvara omandireservatsiooniga ja andnud vara ostja omandisse, võib ostja nõuda ostu-müügilepingu täitmist. Sama kehtib juhul, kui võlgnik on võtnud ostja suhtes muid kohustusi, mida ta ei ole täielikult täitnud või mille ta on täitnud ainult osaliselt. Kui võlgnik on enne pankrotimenetluse algatamist otnud kinnisvara omandireservatsiooniga ja saanud selle müüjalt enda omandisse, on likvideerijal valikuõigus kooskõlas pankrotiseaduse artikliga 181.

Kinnisvara või ruumide rentimine ja üürimine ei lõpe pankrotimenetluse algatamisel. Sama kehtib ka rendi- ja üürisuhete kohta, mille võlgnik on sõlminud üürileandjana objektide kohta, mis anti kindlustamise eesmärgil üle kolmandale isikule, kes rahastas nende omandamist või tootmist. Õigusi, mis on seotud pankrotimenetluse algatamisele eelnenud ajaga, samuti lepingu ennetähtaegsest lõpetamisest tuleneva kahjuga, võib teine pool teostada ainult pankrotivõlausaldajana.

Likvideerija võib üles öelda kinnisvara või ruumide rentimise või üürimise, mille kohta võlgnik on sõlminud lepingu üürilevõtjana, olenemata lepingu tähtajast ja pidades kinni seaduses sätestatud etteteatamistähtajast. Kui likvideerija teatab ülesütlemisest, võib teine pool pankrotivõlausaldajana taotleda lepingu ennetähtaegse lõpetamise tõttu hüvitist. Kui pankrotimenetluse algatamise ajal ei ole võlgnik kinnisvara või ruume üle võtnud, võivad likvideerija ja teine pool lepingust taganeda. Kui likvideerija taganeb, võib teine pool pankrotivõlausaldajana nõuda lepingu ennetähtaegse lõpetamise tõttu hüvitist. Kumbki pool on kohustatud teise poole nõudmisel ja 15 päeva jooksul teavitama teist poolt oma kavatsusest lepingust taganeda. Kui ta seda ei tee, kaotab pool oma taganemisõiguse.

Kui võlgnikul oli kinnisvara või ruumide üürileandjana enne pankrotimenetluse algatamist rendi- ja üürisuhetega seotud nõudeid mingi tulevase ajavahemiku kohta, on sellel pankrotimenetluse algatamise ajal jooksval kalendrikuul õiguslik toime sel määral, mil see on seotud rentimise või üürimisega. Kui pankrotimenetlus algatatakse pärast kuu viieteistkümnendat päeva, on nõuete omamisel õiguslik toime ka järgmisel kalendrikuul ja see on seotud konkreetset rendi ja üüri tasumisega. Täitemenetlusel põhinevad nõuded on lepinguliste nõuetega samaväärsed.

Likvideerija võib võlgniku kui üürileandja nimel üüri- või rendisuhete üles öelda seaduses sätestatud etteteatamistähtaja jooksul, olenemata lepingulisest etteteatamistähtajast.

Kolmas isik, kellele likvideerija on võõrandanud võlgniku üüritud kinnisvara või ruumid ja kes seetõttu sõlmib üüri- või rendisuhete võlgniku asemel, võib selle lepingu üles öelda seaduses määratud etteteatamistähtaja jooksul.

Kui võlgnik on üürilevõtja, ei või teine lepingupool pärast pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist üürilepingut üles öelda

1. rendi või üüri makseviivituse tõttu, mis tekkis enne pankrotimenetluse algatamist;
2. võlgniku finantsseisu halvenemise tõttu.

Pankrotimenetluse algatamine ei too kaasa võlgnikuga sõlmitud töö- või teenuslepingute lõpetamist. Pankrotimenetluse algatamine on kindel õigustatud põhjus töölepingu ülesütlemiseks. Likvideerija võib pärast pankrotimenetluse algatamist võlgniku (kui tööandja) ja töötaja nimel töölepingu üles öelda olenemata lepingulisest tähtajast ja seaduse- või lepingusätetest töötajate kaitse kohta. Etteteatamistähtaeg on üks kuu, kui seaduses ei ole ette nähtud lühemat tähtaega. Kui töötajad leiavad, et nende töölepingu ülesütlemine ei ole seadusega kooskõlas, võivad nad taotleda oma õiguste kaitset vastavalt tööseadusele (*Zakon o radu*).

Likvideerija võib kohtu nõusolekul sõlmida uued tähtajalised töölepingud ilma tööõiguslastes üldeskirjades sätestatud piiranguteta tähtajaliste töölepingute kohta, et lõpetada juba algatatud äritoimingud ja hoida ära võimalik kahju. Likvideerija määrab palgad ja muud tööga seotud hüvitised kindlaks kohtu nõusoleku alusel ning kooskõlas seaduse ja kollektiivlepinguga. Palgad ja tööga seotud hüvitised, millele töötajatel tekkis õigus pärast pankrotimenetluse algatamist, rahuldatakse pankrotivara kohustustena.

Töötajate osalemisõigus lõpeb pankrotimenetluse algatamisega. Töönõukoguga sõlmitud lepingud ei ole likvideerija jaoks siduvad.

Võlgniku korraldused vara kohta, mis moodustab osa pankrotivarast, kaotavad pankrotimenetluse algatamisel kehtivuse. Kui korralduse saanud isik ei ole pankrotimenetlusest teadlik ja see ei ole tema enda süü ning ta jätkab oma tegevust, käsitatakse korraldust endiselt jõus olevana. Korralduse saanud isiku nõuded seoses sellise tegevuse jätkamisega rahuldatakse pankrotivõlausaldaja nõuetena. Korralduse saanud isik peab kahju heastamise eesmärgil oma tegevust pärast pankrotimenetluse algatamist jätkama, kuni likvideerija võtab tegevuse üle. Korralduse saanud isiku nõuded seoses sellise tegevusega rahuldatakse pankrotivara võlausaldajate nõuetena.

Võlgnikule esitatud või võlgniku esitatud pakkumised muutuvad pankrotimenetluse algatamise päeval kehtetuks, välja arvatud juhul, kui nendega on nõustatud enne seda päeva.

Mis puudutab ärilepinguid, millega keegi on kohustunud osutama võlgniku nimel teatud teenuseid, võlgniku volitust pankrotivara hulka kuuluvate varade suhtes ja olukorda, kui selline volitus muutub pankrotimenetluse algatamisel kehtetuks, siis peab korralduse saanud isik jätkama kahju heastamise eesmärgil tegevust isegi pärast pankrotimenetluse algatamist, kuni likvideerija võtab tegevuse üle. Korralduse saanud isiku nõuded seoses sellise tegevusega rahuldatakse pankrotivara võlausaldajate nõuetena.

Lepingulised sätted, mis välistavad pankrotiseaduse kohaldamise etteulatuvalt või piiravad seda, on õigusliku toimetä.

7 Millist mõju avaldab maksejõuetusmenetlus üksikute võlausaldajate algatatud menetlustele (välja arvatud pooleliolevatele kohtuasjadele)?

a) Pankrotieelse menetluse korral ei või algatada võlgniku suhtes täite-, haldus- ega tagamismenetlust alates pankrotieelse menetluse algatamise päevast kuni selle lõpetamiseni. Kui sellised menetlused on pooleli, peatatakse need pankrotieelse menetluse algatamise päeval. Peatatud menetlust jätkatakse võlausaldaja ettepanekul

- pärast pankrotieelse kokkuleppe sõlmimist – seoses nõuetega või nõuete selle osaga, mis vaidlustati pankrotieelses menetluses;
- pärast lõplikku otsust pankrotieelse menetluse lõpetamise kohta.

Need sätted ei kehti menetluste kohta, mida pankrotieelne menetlus ei mõjuta, ega menetluste kohta, millega soovitakse rahuldada pärast pankrotieelse menetluse algatamist tekkinud nõudeid.

Kohtumenetlustes, kus menetluse peatamise korraldus anti pankrotieelse menetluse algatamise tõttu ja kus seejärel tehti lõplik otsus, millega kinnitatakse võlausaldaja nõuet sisaldav pankrotieelne kokkulepe, jätkab kohus menetlust ja jätab hagi rahuldamata või lõpetab täite- või tagamismenetluse, välja arvatud seoses nõuetega või nõuete selle osaga, mis vaidlustati pankrotieelses menetluses.

b) Pankrotimenetluse algatamise järel ei või üksikisikust võlausaldajad taotleda täitmisele pööramist või tagamist võlgniku suhtes seoses oma vara nende osadega, mis moodustavad osa pankrotivarast, ega võlgniku teiste varade suhtes. Võlausaldajatel, kes ei ole pankrotivõlausaldajad, ei ole õigust nõuda täitmisele pööramist või tagamist üksikisikust võlgnike tulevaste nõuete suhtes nende töösuhte või muu teenuse alusel ega samal alusel põhinevate nõuete suhtes pankrotimenetluses, välja arvatud täitmisele pööramine või tagamine elatis- ja muude nõuete rahuldamiseks, mis on võimalik rahuldada võlgniku palgatulu selle osa arvel, millest ei või rahuldada teiste võlausaldajate nõudeid. Pankrotimenetluse algatamise hetkel pooleli olevad täite- ja tagamismenetlused katkestatakse. Kui neid menetlusi jätkatakse, peatab need täitemenetlust läbi viiv kohus.

Pärast pankrotimenetluse algatamist võivad võlausaldajad, kellel on õigus taotleda võlgniku varade osalist väljajätmist pankrotivarast (*izlučni vjerovnici*), algatada oma õiguste teostamise eesmärgil võlgniku suhtes täite- ja tagamismenetluse koostöös täitemenetluse üldeeskirjadega. Peatatud täite- ja tagamismenetlust, mille võlausaldajad on algatanud enne pankrotimenetluse algatamist, jätkab ja teostab täitemenetlust läbi viiv kohus koostöös täitemenetluse eeskirjadega.

Pärast pankrotimenetluse algatamist ei ole võlausaldajatel, kellel on õigus taotleda oma nõuete eraldi rahuldamist (*razlučni vjerovnici*), õigust algatada täite- või tagamismenetlust. Pankrotimenetluse algatamise hetkel pooleli olevad täite- ja tagamismenetlused peatatakse. Pankrotimenetlust läbi viiv kohus jätkab peatatud täite- ja tagamismenetlusi, kohaldades eeskirju esemete realiseerimise kohta, mille puhul kehtib pankrotimenetluses nõuete eraldi rahuldamise õigus.

Pärast pankrotimenetluse algatamist on lubatud teha kanne avalikesse registritesse, kui kande tegemise eeltingimused olid täidetud enne seda, kui jõustusid pankrotimenetluse algatamise õiguslikud tagajärjed.

Täitmisele pööramine nõuete rahuldamise eesmärgil pankrotivara arvel, mis ei põhine likvideerija õigusaktidel, ei ole lubatud kuue kuu jooksul pärast pankrotimenetluse algatamist.

Käesolevat sätet ei kohaldata järgneva suhtes:

1. pankrotivaraga seotud kohustused, mis tulenevad kahepoolselt siduvast lepingust, mida likvideerija on kohustunud täitma;
2. kohustused, mis tulenevad püsivast lepingulisest suhtest pärast esimese tähtaja möödumist, mil likvideerijal oleks olnud võimalik leping üles öelda;
3. kohustused, mis tulenevad püsivast lepingulisest suhtest, kui likvideerija on saanud tasu pankrotivara arvel.

8 Millist mõju avaldab maksejõuetusmenetlus selliste kohtuasjade jätkamisele, mis on maksejõuetusmenetluse algatamise ajal pooleli?

a) Pankrotieelse menetluse korral ei või võlgniku suhtes algatada tsiviilmenetlust alates pankrotieelse menetluse algatamise päevast kuni selle lõpetamiseni. Kui sellised menetlused on pooleli, peatatakse need pankrotieelse menetluse algatamise päeval. Peatatud menetlust jätkatakse võlausaldaja ettepanekul

- pärast pankrotieelse kokkuleppe sõlmimist – seoses nõuetega või nõuete selle osaga, mis vaidlustati pankrotieelses menetluses;
- pärast lõplikku otsust pankrotieelse menetluse lõpetamise kohta.

Need sätted ei kehti menetluste kohta, mida pankrotieelne menetlus ei mõjuta, ega menetluste kohta, millega soovitakse rahuldada pärast pankrotieelse menetluse algatamist tekkinud nõudeid.

Kohtumenetlustes, kus menetluse peatamise korraldus anti pankrotieelse menetluse algatamise tõttu ja kus seejärel tehti lõplik otsus, millega kinnitatakse võlausaldaja nõuet sisaldav pankrotieelne kokkulepe, jätkab kohus menetlust ja jätab hagi rahuldamata või lõpetab täite- või tagamismenetluse, välja arvatud seoses nõuetega või nõuete selle osaga, mis vaidlustati pankrotieelses menetluses.

b) Pankrotimenetluses võtab likvideerija võlgniku nimel tegutsedes üle pankrotimenetluse algatamise ajal pooleli olnud kohtuasjad, sealhulgas vahekohtumenetlused, mis on seotud pankrotivara hulka kuuluva varaga. Kohtuasju, mis on seotud pankrotimenetluse ajal esitatud nõuetega, ei saa jätkata enne, kui need on läbivaatamise istungil üle kontrollitud.

Pankrotimenetluse algatamise ajal võlgniku suhtes pooleli olevad kohtuasjad võtab likvideerija tema nimel üle, kui need on seotud järgneva:

1. varade väljaarvamine pankrotivara hulgast;
2. nõuete eraldi rahuldamine;
3. pankrotivara kohustused.

9 Kuidas osalevad maksejõuetusmenetluses võlausaldajad?

a) Pankrotieelses menetluses on võlgniku võlausaldajad võlgniku eraisikutest võlausaldajad, kellel on pankrotieelse menetluse algatamise ajal võlgniku vastu rahalisi nõudeid. Pankrotiseaduse eeskirju, millega kehtestatakse pankrotikokkuleppe üle hääletamise õigus, kohaldatakse vastavalt võlausaldajate õigusele hääletada saneerimiskava üle.

Võlausaldajad annavad oma hääle ettenähtud hääletussedelil kirjalikult. Hääletussedel tuleb esitada kohtule hiljemalt hääletamise istungi alguseks ja volitatud isik peab selle olema allkirjastanud ja kinnitanud. Kui võlausaldajad ei esita hääletussedeli istungi alguseks või esitavad hääletussedeli, millelt ei ole võimalik ühetähenduslikult kindlaks teha, kuidas nad hääletasid, siis loetakse nad saneerimiskava vastu hääletanuks.

Istungile ilmunud võlausaldajad annavad hääle ettenähtud hääletussedeli abil. Kui hääletamisõigusega võlausaldajad sellel istungil ei hääleta, loetakse nad saneerimiskava vastu hääletanuks.

Iga hääletamisõigusega võlausaldajate rühm hääletab saneerimiskava üle eraldi. Pankrotikokkuleppes kohaldatakse osalejate liigitamise eeskirju vastavalt võlausaldajate liigitusele pankrotieelses menetluses.

Võlausaldajad loetakse saneerimiskavaga nõustunuks, kui enamik kõikidest võlausaldajatest on hääletanud selle

poolt ja kui igas rühmas on kõikide kava poolt hääletanud võlausaldajate esindatud nõuete summa vähemalt kaks korda suurem kui kava vastuvõtmise vastu hääletanud võlausaldajate esindatud nõuete summa.

Võlausaldajad, kellel on ühised õigused või kelle õigused moodustasid enne pankrotielse menetluse aluste tekkimist ühe ühtse õiguse, loetakse hääletamisel üheks võlausaldajaks. Eraldi õiguste või kasutusvalduse õiguste valdajaid koheldakse asjaomasel viisil.

b) Pankrotimenetluses võib kohus võlausaldajate huvide kaitseks enne võlausaldajate esimest ärakuulamist luua võlausaldajate komitee ja määrata selle liikmed.

Võlausaldajate komitees peavad olema esindatud nii kõige suuremate kui ka väikeste nõuetega võlausaldajad. Samuti peab võlausaldajate komitees olema võlgniku endiste töötajate esindaja, välja arvatud juhul, kui need töötajad osalevad menetluses võlausaldajatena väheväärtuslike nõuetega.

Võlausaldajate komitee liikmeteks võib määrata võlausaldajad, kellel on õigus taotleda nõuete eraldi rahuldamist (*razlučni vjerovnici*), ja isikud, kes ei ole võlausaldajad, kuid kes võivad oma eksperditeadmistega komitee tööle kaasa aidata.

Komiteel peab olema paaritu arv liikmeid, kõige rohkem üheksa. Kui võlausaldajate arv on alla viie, antakse kõikidele võlausaldajatele võlausaldajate komitee volitused.

Võlausaldajate komitee peab tegema järelevalvet likvideerija üle ja aitama teda äritegevuse elluviimisel, samuti jälgima toiminguid vastavalt pankrotiseaduse artiklile 217, kontrollima raamatupidamist ja muid äritegevusega seotud dokumente ning andma korralduse käibe ja rahasummade kindlakstegemiseks. Võlausaldajate komitee võib anda komitee üksikutele liikmetele õiguse üksikute toimingute tegemiseks oma vastutusala piires.

Oma vastutusala piires teeb võlausaldajate komitee eelkõige järgmist:

1. kontrollib likvideerija aruandeid pankrotimenetluse käigu ja pankrotivara seisu kohta;
2. vaatab läbi raamatupidamise ja kogu dokumentatsiooni, mille likvideerija on üle võtnud;
3. esitab kohtule vastuväiteid likvideerija toimingute suhtes;
4. kiidab heaks pankrotimenetluse kulude hinnangu;
5. esitab kohtule tema nõudel arvamuse võlgniku varade likvideerimise kohta;
6. esitab kohtule tema nõudel arvamuse käimasoleva äritegevuse jätkamise või võlgniku tegevuse kohta;
7. esitab kohtule tema nõudel arvamuse varade inventuuri käigus kindlaks tehtud põhjendatud kahjude tunnustamise kohta.

(3) Võlausaldajate komitee peab teavitama võlausaldajaid menetluse käigust ja pankrotivara seisust.

Võlausaldajate üldkoosolek

Kohus kutsub kokku võlausaldajate üldkoosoleku. Osalemise õigus antakse kõikidele pankrotivõlausaldajatele, kõikidele nõuete eraldi rahuldamise õigusega pankrotivõlausaldajatele, likvideerijale ja üksikisikust võlgnikule.

Aruannete esitamise istungil või ühel järgnevatest istungitest on võlausaldajate üldkoosolekul õigus

1. luua võlausaldajate komitee, kui seda ei ole veel loodud, või muuta selle koosseisu või saata see laiali;
2. määrata uus likvideerija;
3. teha otsus võlgniku tegevuse jätkamise või lõpetamise kohta ning võlgniku varade likvideerimise viisi ja tähtaegade kohta;
4. anda likvideerijale korraldus võlausaldajatega sõlmitava pankrotikokkuleppe koostamiseks;
5. võtta vastu võlausaldajate komitee pädevusse kuuluvaid otsuseid;
6. teha otsuseid muudes küsimustes, mis on olulised pankrotimenetluse läbiviimiseks ja lõpetamiseks vastavalt pankrotiseadusele.

Võlausaldajate üldkoosolekul on õigus paluda likvideerijalt teadete ja aruannete esitamist asjade seisu ja äritegevuse kohta. Kui võlausaldajate komiteed ei ole moodustatud, võib võlausaldajate üldkoosolek anda korralduse likvideerija hallatava käibe ja rahasummade kontrollimiseks.

10 Kuidas võib pankrotihaldur kasutada või käsutada pankrotivara?

Pankrotimenetluse algatamisel lõpevad võlgniku õigused füüsilise isikuna ja need lähevad üle likvideerijale. Pankrotimenetluse algatamisel antakse üksikisikust võlgniku õigused pankrotivara hulka kuuluva vara haldamiseks ja võõrandamiseks üle likvideerijale.

Pärast pankrotimenetluse algatamist peab likvideerija viivitamata üle võtma kõikide pankrotivara hulka kuuluvate varade valdamise ja haldamise.

Likvideerija võib pankrotimenetluse algatamist käsitleva täiteotsuse alusel taotleda kohtult, et see annaks võlgnikule korralduse varade üleandmiseks ja kehtestaks täitemeetmed korralduse sundtäitmiseks.

Pärast lõpliku otsuse tegemist pankrotimenetluse algatamise kohta võib likvideerija taotleda kohtult, et see annaks kolmandatele isikutele, kelle valduses on pankrotivara hulka kuuluvad varad, korralduse nende varade loovutamiseks. Likvideerija peab koos nimetatud taotlusega koostama varade omandit tõendava dokumendi. Kohus teeb otsuse likvideerija ettepaneku kohta pärast seda, kui ta on ära kuulunud isikud, kelle valduses on pankrotivara hulka kuuluv vara.

Likvideerija koostab pankrotivara hulka kuuluvate üksikute varade nimekirja. Üksikisikust võlgnik ja isikud, kellele on eelnevalt antud volitus võlgnikku esindada, peavad likvideerijaga selles küsimuses koostööd tegema. Likvideerija peab koguma nimetatud isikutelt vajalikku teavet, välja arvatud juhul, kui see tooks kaasa menetluse põhjendamatu venimise.

Likvideerija koostab nimekirja võlgniku kõikide võlausaldajate kohta, kellest ta on võlgniku raamatupidamise ja äridokumentide, võlgnikult saadud muu teabe, nõuete esitamise kaudu või muul viisil teadlik.

Likvideerija koostab pankrotimenetluse algatamise hetke seisuga süstemaatilise ülevaate, milles esitatakse ja võrreldakse pankrotivara hulka kuuluvat vara ning võlgniku kohustusi ja nende hindamist.

Pankrotivara inventuuri dokumendid, võlausaldajate nimekiri ning varade ja kohustuste ülevaade tuleb esitada kohtukantseleile hiljemalt kaheksa päeva enne aruannete esitamise istungit.

Pankrotimenetluse algatamine ei muuda võlgniku äri- ja maksuõigusest tulenevat kohustust pidada raamatupidamisarvestust ja esitada arveid. Selliseid pankrotivaraga seotud kohustusi peab täitma likvideerija.

Ta peab hiljemalt 15 päeva enne aruannete esitamise istungit edastama kohtule võlgniku majandusliku olukorra aruande ja selle olukorra põhjused, mis avaldatakse kohtute elektroonilisel teadetetahvil hiljemalt kaheksa päeva enne aruannete esitamise istungit.

Pärast aruannete esitamise istungit peab likvideerija viivitamata realiseerima pankrotivara hulka kuuluvad varad, kui see ei ole vastuolus võlausaldajate üldkoosoleku otsusega.

Likvideerija on kohustatud realiseerima pankrotivara hulka kuuluvad varad kooskõlas võlausaldajate üldkoosoleku ja võlausaldajate komitee otsustega.

11 Milliseid nõudeid esitatakse võlgniku pankrotivara suhtes ja kuidas käsitletakse nõudeid, mis tekivad pärast maksejõuetusmenetluse algatamist?

Pankrotimenetluse algatamisel lõpevad võlgniku õigused füüsilise isikuna ja need lähevad üle likvideerijale. Pankrotimenetluse algatamisel antakse üksikisikust võlgniku õigused pankrotivara hulka kuuluva vara haldamiseks ja võõrandamiseks üle likvideerijale.

Pärast pankrotimenetluse algatamist peab likvideerija viivitamata üle võtma kõikide pankrotivara hulka kuuluvate varade valdamise ja haldamise.

Likvideerija võib pankrotimenetluse algatamist käsitleva täiteotsuse alusel taotleda kohtult, et see annaks võlgnikule korralduse varade üleandmiseks ja kehtestaks täitemeetmed korralduse sundtäitmiseks.

Pärast lõpliku otsuse tegemist pankrotimenetluse algatamise kohta võib likvideerija taotleda kohtult, et see annaks kolmandatele isikutele, kelle valduses on pankrotivara hulka kuuluvad varad, korralduse nende varade loovutamiseks. Likvideerija peab koos nimetatud taotlusega koostama varade omandit tõendava dokumendi. Kohus teeb otsuse likvideerija ettepaneku kohta pärast seda, kui ta on ära kuulanud isikud, kelle valduses on pankrotivara hulka kuuluv vara.

Likvideerija koostab pankrotivara hulka kuuluvate üksikute varade nimekirja. Üksikisikust võlgnik ja isikud, kellele on eelnevalt antud volitus võlgnikku esindada, peavad likvideerijaga selles küsimuses koostööd tegema. Likvideerija peab koguma nimetatud isikutelt vajalikku teavet, välja arvatud juhul, kui see tooks kaasa menetluse põhjendamatu venimise.

Likvideerija koostab nimekirja võlgniku kõikide võlausaldajate kohta, kellest ta on võlgniku raamatupidamise ja äridokumentide, võlgnikult saadud muu teabe, nõuete esitamise kaudu või muul viisil teadlik.

Likvideerija koostab pankrotimenetluse algatamise hetke seisuga süstemaatilise ülevaate, milles esitatakse ja võrreldakse pankrotivara hulka kuuluvat vara ning võlgniku kohustusi ja nende hindamist.

Pankrotivara inventuuri dokumendid, võlausaldajate nimekiri ning varade ja kohustuste ülevaade tuleb esitada kohtukantseleile hiljemalt kaheksa päeva enne aruannete esitamise istungit.

Pankrotimenetluse algatamine ei muuda võlgniku äri- ja maksuõigusest tulenevat kohustust pidada raamatupidamisarvestust ja esitada arveid. Selliseid pankrotivaraga seotud kohustusi peab täitma likvideerija.

Ta peab hiljemalt 15 päeva enne aruannete esitamise istungit edastama kohtule võlgniku majandusliku olukorra aruande ja selle olukorra põhjused, mis avaldatakse kohtute elektroonilisel teadetetahvil hiljemalt kaheksa päeva enne aruannete esitamise istungit.

Pärast aruannete esitamise istungit peab likvideerija viivitamata realiseerima pankrotivara hulka kuuluvad varad, kui see ei ole vastuolus võlausaldajate üldkoosoleku otsusega.

Likvideerija on kohustatud realiseerima pankrotivara hulka kuuluvad varad kooskõlas võlausaldajate üldkoosoleku ja võlausaldajate komitee otsustega.

12 Milline on nõuete esitamise, kontrollimise ja tunnustamise kord?

a) Pankrotieelses menetluses esitatakse nõuded finantsagentuuri pädevale üksusele standardvormil, millele lisatakse koopiad dokumentidest, millel nõue põhineb või mis nõuet tõendavad.

Rahandusministeerium-maksuamet (*Ministarstvo financija – Porezna uprava*) võib esitada nõudeid, mis tulenevad maksudest, lisamaksudest, kohustusliku kindlustuse osamaksudest, mis tuleb seaduse alusel töötasust ja palgast kinni pidada, samuti muid nõudeid, mida tal on erinormide alusel õigus sisse nõuda, välja arvatud nõuded, mis tulenevad palgatulult kinnipeetavatest maksudest ja lisamaksudest ning töösuhte alusel kindlustatud isikute põhisumma maksetest.

Pankrotieelses menetluses ei või võlgniku töötajad ja endised töötajad ning rahandusministeerium-maksuamet esitada nõudeid, mis tulenevad töösuhtest või lahkumishüvitisest kuni seaduses või kollektiivlepingus näidatud summani, ega nõudeid hüvitise alusel, mida makstakse töö saadud vigastuse või tööga seotud haiguse tõttu; need nõuded ei saa olla pankrotieelse kokkuleppe ese. Kui taotluse esitaja on jätnud need nõuded pankrotieelse menetluse algatamise ettepanekus esitamata või on märkinud need ekslikult, on võlgniku töötajatel, endistel töötajatel ja rahandusministeeriumil-maksuametil õigus esitada vastuväide.

Võlausaldajatelt, kellel on õigus taotleda nõuete eraldi rahuldamist (*razlučni vjerovnici*), nõutakse, et nad teavitaksid finantsagentuuri nõude esitamise tähtaja jooksul oma õigustest, nõuete eraldi rahuldamise õiguslikust alusest ja võlgniku vara sellest osast, mille suhtes nende nõuete eraldi rahuldamise õigus kehtib, ja avalduse selle kohta, kas nad loobuvad nõuete eraldi rahuldamise õigusest või mitte.

Võlausaldajatelt, kellel on õigus taotleda võlgniku vara osalist väljajätmist pankrotivarast (*izlučni vjerovnici*), nõutakse, et nad teavitaksid finantsagentuuri nõude esitamise tähtaja jooksul oma õigustest, väljajätmise õiguslikust alusest ja võlgniku vara sellest osast, mille suhtes väljajätmise õigus kehtib.

Teavitamisel peavad mõlemat liiki võlausaldajad (*razlučni vjerovnici* ja *izlučni vjerovnici*) edastama saneerimiskava täitmise eesmärgil avalduse, kus nad annavad oma nõusoleku või keelduvad oma nõusolekust peatada rahuldamine varade arvel, mille suhtes kehtib nende nõuete eraldi rahuldamise õigus, või peatada nende varade eraldamine, mille suhtes kehtib väljajätmise õigus.

Pankrotieelne kokkulepe ei tohi rikkuda võlausaldajate õigust nõuete eraldi rahuldamisele varade arvel, mille suhtes eraldi rahuldamise õigus kehtib, kui nimetatud kokkuleppes ei ole teisiti ette nähtud. Kui pankrotieelses kokkuleppes on sõnaselgelt teisiti ette nähtud, tuleb selles sätestada, millist osa kõnealuste võlausaldajate õigustest tuleb vähendada, kui kauaks nõuete rahuldamine edasi lükatakse ja millised muud pankrotieelse kokkuleppe sätted kõnealuste õiguste suhtes kehtivad.

Kui võlausaldaja jätab nõude esitamata, kuid see nõue on pankrotieelse menetluse algatamise ettepanekus märgitud, loetakse see esitatuks.

Võlgnik ja usaldusisik (kui ta on määratud) peavad võtma seisukoha võlausaldajate esitatud nõuete kohta. See arvamus esitatakse finantsagentuuri pädevale üksusele standardvormil, mis sisaldab iga nõude kohta järgmist teavet:

1. nõude number esitatud nõuete tabelis;
2. teave võlausaldajate tuvastamiseks;
3. esitatud nõude suurus;
4. võlgniku ja usaldusisiku (kui ta on määratud) kinnitus nõude tunnustamise või vaidlustamise kohta;
5. nõude vaidlustatud summa;
6. faktid, mis tõendavad vaidlustatud nõude või nõude osa olemasolu puudumist.

Kui esitatud nõuete kohta seisukoha võtmise tähtaeg on lõppenud, ei ole võlgnikul ja usaldusisikul (kui ta on määratud) enam võimalik vaidlustada nõudeid, mida nad on tunnustanud.

Võlausaldaja võib vaidlustada teise võlausaldaja esitatud nõude.

Vaidlustatud nõue esitatakse finantsagentuuri pädevale üksusele standardvormil ja see peab sisaldama järgmist teavet:

1. teave nõude vaidlustanud võlausaldaja tuvastamiseks;
2. vaidlustatud nõude viitenumber esitatud nõuete tabelis;
3. teave vaidlustatud nõude esitanud võlausaldaja tuvastamiseks;
4. esitatud ja vaidlustatud nõude summa;
5. nõude vaidlustanud võlausaldaja kinnitus;
6. nõude vaidlustatud summa;
7. faktid, mis tõendavad vaidlustatud nõude või nõude osa olemasolu puudumist.

Finantsagentuur koostab standardvormil esitatud nõuete tabeli ja vaidlustatud nõuete tabeli.

b) Pankrotimenetluses esitatakse nõuded likvideerijale standardvormil kahes eksemplaris, millele lisatakse koopiad dokumentidest, millel nõue põhineb või mis nõuet tõendavad.

Likvideerija koostab nimekirja kõikidest võlgniku töötajate ja endiste töötajate nõuetest kuni pankrotimenetluse algatamiseni. Nõuded tuleb esitada bruto- ja netosummadena ja edastada allkirjastamiseks kahes eksemplaris.

Madalama järjekoha võlausaldajate nõuded esitatakse ainult kohtu erikutse alusel. Selliste nõuete esitamisel tuleks näidata, et need on madalamal järjekohal, ja märkida järjekoht, millele võlausaldajal on õigus.

Võlausaldajad, kellel on õigus taotleda vara väljajätmist (*izlučni vjerovnici*), peavad teavitama likvideerijat oma õigusest vara väljajätmisele ja selle õiguse õiguslikust alusest, teatama varad, mille suhtes see õigus kehtib, või märkima oma teates oma õiguse saada hüvitist vara väljajätmise õiguse eest.

Võlausaldajad, kellel on õigus nõuete eraldi rahuldamisele (*razlučni vjerovnici*), on kohustatud teavitama likvideerijat oma õigusest nõuete eraldi rahuldamisele ja sellise õiguse õiguslikust alusest ja märkima varad, mille suhtes see õigus kehtib. Kui sellised võlausaldajad esitavad nõude ka pankrotivõlausaldajatena, peavad nad nõude esitamisel märkima pankrotivõlgniku vara selle osa, mille suhtes nende eraldi rahuldamise õigus

kehtib, ja summa, mille ulatuses nende nõuet eraldamise õiguse alusel arvatavasti ei rahuldata.

Võlausaldajad, kellel on õigus nõuete eraldi rahuldamisele ja kes likvideerijat sellest õigusest ei teavita, ei kaota õigust nõuete eraldi rahuldamisele. Erandkorras kaotavad nõuete eraldi rahuldamise õigusega võlausaldajad oma õiguse eraldi rahuldamisele ja neil ei ole õigust taotleda pankrotivõlgnikult või -võlausaldajalt kahjude hüvitamist või muud hüvitist juhul, kui nõuete eraldi rahuldamise õiguse ese on pankrotimenetluses ilma nendeta realiseeritud ja eraldamise õigus ei olnud kantud avalikku registrisse või likvideerija ei teadnud sellest või ei oleks saanud seda teada.

Esitatud nõudeid kontrollitakse läbivaatamise istungil nende suuruse ja järjekoha alusel.

Likvideerija peab konkreetselt vastama, kas ta tunnustab iga esitatud nõuet või vaidlustab selle.

Likvideerija, üksikisikust võlgniku või pankrotivõlausaldajate vaidlustatud nõuded tuleb eraldi läbi vaadata. Vara väljajätmise õigusi ja nõuete eraldi rahuldamise õigusi ei kontrollita.

Nõue loetakse kindlakstehtuks, kui likvideerija tunnustab seda läbivaatamise istungil ja pankrotivõlausaldaja seda ei vaidlusta või kui esitatud vaidlustus lükatakse tagasi. Kui nõude vaidlustab üksikisikust võlgnik, ei takista see nõude kindlakstegemist.

Kohus koostab kontrollitud nõuete kohta tabeli, millesse kannab iga esitatud nõude kohta summa, mille ulatuses nõue on kindlaks tehtud, selle järjekoha ja nõude vaidlustanud isiku. Tabelisse kantakse ka üksikisikust võlgniku vaidlustatud nõuded. Kohus märgib nõude kindlakstegemise ka vekslitele ja muudele võladokumentidele.

Kontrollitud nõuete tabeli alusel teeb kohus otsuse, milles määratakse kindlakstehtud või vaidlustatud üksiknõuete suurus ja järjekoh. Selle otsusega teeb kohus ka otsuse nõuete kindlakstegemiseks või vaidlustamiseks hagi algatamiseks soovitusel andmise kohta.

Kui likvideerija on nõude vaidlustanud, soovib kohus võlausaldajal esitada võlgniku vastu hagi vaidlustatud nõude kindlakstegemiseks.

Kui üks pankrotivõlausaldajatest on vaidlustanud nõude, mida likvideerija tunnustas, soovib kohus sellel võlausaldajal esitada hagi vaidlustatud nõude kindlakstegemiseks. Sellise hagi puhul tegutseb nõuet vaidlustav isik võlgniku eest ja nimel.

Kui võlgniku töötajate ja endiste töötajate nõuded on vaidlustatud, esitatakse vaidlustatud nõuete kindlakstegemiseks hagi kooskõlas kohtumenetluse üldsätete ja töövaidlustes peetavate menetluste erisätetega.

Kui vaidlustatud nõude kohta on olemas täitekorraldus, soovib kohus vaidlustaval poolel esitada hagi, et oma vaidlustust sisuliselt tõendada.

13 Milline on pankrotivara müügist laekunud tulu jaotamise kord? Millised on nõuete rahuldamisjärgud?

Võlausaldajate nõuded rahuldatakse rahavoo alusel. Madalama järjekoha võlausaldajaid osalise jaotamise puhul arvesse ei võeta. Jaotamise viib ellu likvideerija. Iga kord enne jaotamist peab likvideerija saama nõusoleku võlausaldajate komiteelt või kui seda ei ole loodud, siis kohtult.

Kõige kõrgemal järjekohal olevad kõrgema nõudeõiguse järguga nõuded hõlmavad võlgniku töötajate ja endiste töötajate töösuhte alusel kuni pankrotimenetluse algatamise päevani tekkinud nõudeid, samuti nõudeid, mis on seotud eelarve, instituutide või fondidega vastavalt erieeskirjadele asjakohases ulatuses palga või töötasu kogumaksumusest ning seaduses või kollektiivlepingus ettenähtud lahkumishüvitise ulatuses, ja ka nõudeid, mis tulenevad kahjude hüvitamisest töö ajal tekkinud vigastuse või tööga seotud haiguse tõttu.

Teisel järjekohal olevad kõrgema nõudeõiguse järguga nõuded hõlmavad kõiki muid võlgniku vastu esitatud nõudeid, välja arvatud madalama nõudeõiguse järguga nõueteks liigitatud nõuded.

Pärast kõrgema nõudeõiguse järguga nõuete rahuldamist rahuldatakse madalama nõudeõiguse järguga nõueteks liigitatud nõuded järgmises järjekorras:

1. intress pankrotivõlausaldajate nõuetelt alates pankrotimenetluse algatamisest;
2. üksikisikutest võlausaldajate kulud, mis on tekkinud seoses nende osalemisega menetluses;
3. kuritegude või rikkumiste eest määratud trahvid ja kriminaal- või rikkumismenetlusest tulenevad kulud;
4. nõuded, millega nõutakse võlgniku teenuste tasuta osutamist;
5. nõuded laenude tagasimaksmiseks äriühingu osaniku kapitali asendamise eesmärgil või sellele vastavad nõuded.

Tasumata nõuded kuuluvad tasumisele pankrotimenetluse algatamisel.

Nõudeid, mis on seotud vaikumise lõpetamise tingimusega, mis jõustub pankrotimenetluse algatamisel, käsitletakse kuni sellise tingimuse jõustumiseni tingimusteta nõuetena.

Pankrotimenetluse kulud ja pankrotivara muud kohustused rahuldatakse pankrotivara arvel esimesena. Likvideerija rahuldab nõuded nende maksetähtaja järjekorras.

Enne jaotamist koostab likvideerija nimekirja nõuete kohta, mida võetakse jaotamisel arvesse (jaotamisnimekiri). Võlgniku töötajate ja endiste töötajate töösuhtest tulenevad nõuded, mis on tekkinud kuni pankrotimenetluse algatamise päevani, võetakse arvesse brutosummas. Nimekiri peab sisaldama nõuete summat ja pankrotivarast saadaolevat summat, mis läheb võlausaldajate vahel jaotamisele.

Võlausaldaja, kellel on õigus nõuete eraldi rahuldamisele ja kelle ees vastutab ka võlgnik isiklikult, peaks hiljemalt 15 päeva jooksul alates jaotamisnimekirja teatavastegemisest esitama likvideerijale tõendid, et ta on loobunud nõuete eraldi rahuldamise õigusest – ja millises summas – või et nõuete eraldi rahuldamist ei toimunud. Kui ta jätab tõendid õigel ajal esitamata, ei võeta tema nõuet osalisel jaotamisel arvesse.

Edasilükkava tingimusega nõuded võetakse osalise jaotamise käigus arvesse nende täissummas. Nende nõuetega seotud osa reserveeritakse jaotamise käigus.

Lõpliku jaotamise käigus ei võeta edasilükkava tingimusega nõudeid arvesse, kui tingimuse täitmise võimalus on nii kaugel, et jaotamise ajal ei ole sellel sisulist väärtust. Sellisel juhul lisatakse eelmiste jaotamiste käigus selle nõude rahuldamiseks reserveeritud summad varale, mille arvel tuleb teha lõplik jaotamine.

Osalisest jaotamisest välja jäetud võlausaldajatele, kes täidavad seejärel pankrotiseaduse artiklites 275 ja 276 sätestatud tingimused, makstakse järgmise jaotamise ajal pankrotivara bilansist teiste võlausaldajatega võrdne summa. Alles pärast seda on võimalik jätkata teiste võlausaldajate nõuete rahuldamist.

Lõplik jaotamine algab kohe, kui pankrotivara realiseerimine on lõpetatud. Lõpliku jaotamise võib algtada ainult kohtu nõuolekul.

Kui lõpliku jaotamise ajal saab rahuldada kõikide võlausaldajate nõuded täies ulatuses, kannab likvideerija võimaliku ülejääva summa üle üksikisikust võlgnikule. Kui võlgnik on juriidiline isik, eraldab likvideerija igale võlgniku vastu huvi tundvale isikule ülejäävast osast selle summa, millele sellel isikul oleks olnud õigus menetluse lõpetamise korral väljaspool maksejõuetusmenetlust.

14 Millistel tingimustel maksejõuetusmenetlus lõpetatakse ja millised on lõpetamise tagajärjed (eelkõige juhul, kui menetlus lõpetatakse kompromissiga)?

a) Kui pankrotieelses menetluses nõustuvad võlausaldajad saneerimiskavaga, tunnustab kohus otsusega ümberkorraldamiskava heakskiitmist ja kinnitab pankrotieelse kokkuleppe, välja arvatud juhul, kui

- üks võlausaldajatest väidab piisava kindlusega, et saneerimiskava vähendab õigusi nii palju, et ilma saneerimiseta oleksid nende õigused suuremad;
- saneerimiskava alusel on ebatõenäoline, et selle täitmine võimaldab võlgnikul jooksva aasta lõpuni jäänud aja jooksul ja kahe järgneva kalendriaasta jooksul maksevõimeliseks muutuda;
- saneerimiskavas ei ole kindlaks määratud tasutavaid summasid, mida võlausaldajad saaksid, kui nende nõuet ei oleks vaidlustatud, või
- saneerimiskavas on tehtud ettepanek vähemalt ühe võlausaldaja nõuete kapitaliseerimiseks ja võlgniku

osanikud ei ole teinud otsust sellise tegevusega nõustumiseks kooskõlas ettevõtete seadusega (*Zakon o trgovačkim društvima*).

Kui pankrotieelse kokkuleppe kinnitamise tingimused ei ole täidetud, määrab kohus otsusega, et pankrotieelset kokkulepet ei kinnitata, ja peatab menetluse.

Kinnitatud pankrotieelsel kokkuleppel on õiguslik toime nii menetluses mitteosalenud kui ka osalenud võlausaldajate suhtes ning nende vaidlustatud nõuded määratakse kindlaks hiljem.

Võlgnik, kes teenis kasumit kohustustest, mis kantakse kinnitatud pankrotieelse kokkuleppe alusel maha, peab omandatud kasumi säilitama, kuni kõikide pankrotieelsest kokkuleppesist tulenevate kohustuste täitmise tähtaeg lõpeb.

Kui võlausaldaja kannab võlgniku nõude kooskõlas kinnitatud pankrotieelse kokkuleppega maha, tunnustatakse mahakantud nõuet võlausaldaja maksustatavast tulust mahaarvatava kulutusena;

b) pankrotimenetluses teeb kohus kohe pärast lõpliku jaotamise lõpetamist otsuse pankrotimenetluse lõpetamise kohta. See edastatakse ametiasutusele, kes peab registrit, kus võlgnik on registreeritud. Registrist kustutamisel lakkab juriidilisest isikust võlgnik eksisteerimast ja füüsilisest isikust võlgnik kaotab oma staatuse kaupleja, ettevõtja või füüsilisest isikust ettevõtjana.

15 Missugused õigused on võlausaldajatel pärast maksejõuetusmenetluse lõpetamist?

Pankrotivõlausaldajad võivad pärast pankrotimenetluse lõpetamist üksikisikust võlgniku vastu oma järelejäänud nõuete sissenõudmist piiramatult jätkata.

Pankrotivõlausaldajad võivad pöörata oma nõuded võlgniku vastu täitmisele otsuse alusel, milles sätestatakse nende nõuete kindlaksmääramine, tingimusel et nõuded on kindlaks määratud ja võlgnik ei ole neid läbivaatamise istungil vaidlustanud. Edutult vaidlustatud nõue on võrdväärne vaidlustamata nõudega.

Kohus annab likvideerija või võlausaldaja ettepanekul või ametlikus korras tegutsedes korralduse jätkata menetlust hilisema jaotamise eesmärgil, kui pärast lõppistungit

1. on täidetud eeltingimused selleks, et jaotada reserveeritud summad võlausaldajate vahel;
2. on pankrotivarast välja makstud summad pankrotivarasse tagasi võidetud;
3. leitakse vara, mis moodustab osa pankrotivarast.

Kohus annab korralduse jätkata menetlust hilisema jaotamise eesmärgil olenemata asjaolust, et menetlus on lõpetatud.

Kohus võib hilisemast jaotamisest loobuda ja kanda jaotamiseks olemasoleva summa üle võlausaldajatele või anda leitud eseme üle üksikisikust võlgnikule, kui kohus peab seda asjakohaseks, võttes arvesse kõnealuse summa väiksust või eseme vähest väärtust ja kulusid menetluse jätkamiseks hilisema jaotamise eesmärgil. Kohus võib seada hilisema jaotamise eesmärgil läbiviidava menetluse jätkamise tingimuseks ettemakse, millega kaetakse kõnealuse menetluse kulud.

Pärast hilisema jaotamise elluviimist teeb kohus otsuse pankrotimenetluse lõpetamise kohta.

Pärast hilisemaks jaotamiseks korralduse andmist jaotab likvideerija vastavalt lõplikule nimekirjale summa, mida võib vabalt käsutada, või summa, mis saadi pankrotivara hiljem leitud osa realiseerimisest. Likvideerija esitab kohtule lõpparuande.

Pankrotivara võlausaldajad, kelle nõuetest on likvideerija teada saanud

1. osalise jaotamise ajal, pärast seda, kui jaotamiseks ettenähtud osa on kindlaks määratud;
2. lõpliku jaotamise ajal, pärast lõppistungi lõpetamist;
3. hilisema jaotamise ajal, pärast jaotamisnimekirja avaldamist;

võivad nõuda nõuete rahuldamist alles pärast jaotamist järelejäänud pankrotivara bilansi arvel.

16 Kes kannab maksejõuetusmenetluse kulud?

Iga võlausaldaja kannab pankrotieelses ja pankrotimenetluses oma menetluskulud ise, kui pankrotiseaduses ei ole sätestatud teisiti.

17 Millised on võlausaldajaid tervikuna kahjustavate õigustoimingute tühisust, tühistamist või kehtetust käsitlevad normid?

Likvideerija võib võlgniku ja pankrotivõlausaldajate nimel kooskõlas pankrotiseadusega vaidlustada enne pankrotimenetluse algatamist tehtud õigustoimingud, mis takistavad pankrotivõlausaldajate nõuete ühesugust rahuldamist (tekitades kahju võlausaldajatele) või annavad teatud võlausaldajatele teiste ees eelise (võlausaldajate sooduskohtlemine). Tegevusetus, mille tõttu võlgnik kaotas mingi õiguse või mille alusel on tema vastu leitud, alles jäänud või tagatud rahalised nõuded, loetakse kõnealuste õigustoimingutega võrdväärseks.

Õigustoiming, mis tagab või võimaldab võlausaldajale tagatise või nõuete rahuldamise viisil ja ajal, mis on kooskõlas tema õiguste sisuga (kooskõlas olev nõuete rahuldamine) ja mis tehti viimase kolme kuu jooksul enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist, on võimalik vaidlustada, kui võlgnik oli toimingu ajal maksejõuetu ja võlausaldaja teadis sellest.

Õigustoiming, mis tagab või võimaldab võlausaldajale tagatise või nõuete rahuldamise kooskõlas tema õiguste sisuga, on võimalik vaidlustada, kui see tehti pärast pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist ja kui võlausaldajale oli toimingu tegemise ajal maksejõuetus või pankrotimenetluse algatamise ettepanek teada.

Võlausaldajat peetakse maksejõuetusest või pankrotimenetluse algatamise ettepanekust teadlikuks, kui ta teadis või pidi teadma asjaoludest, millest pidi olema ilmne, et tegemist on maksejõuetusega või et esitatud on pankrotimenetluse algatamise ettepanek.

Isikuid, kellel oli võlgnikuga toimingu tegemise ajal lähedane suhe, peetakse teadlikuks maksejõuetusest ja pankrotimenetluse algatamise ettepanekust.

Õigustoiming, mis tagab või võimaldab tagatise või nõuete rahuldamise võlausaldajale, kellel ei olnud õigust nõuet esitada või kellel ei olnud õigust esitada nõue sel viisil või sel ajal, on võimalik vaidlustada, kui see tehti

1. viimase kuu jooksul enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist või pärast ettepaneku esitamist;
2. kaks või kolm kuud enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist ja võlgnik oli sel ajal maksejõuetu; või
3. kaks või kolm kuud enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist ja võlausaldaja teadis toimingu tegemise ajal, et see tekitaks pankrotivõlausaldajatele kahju.

Võlausaldajat peetakse teadlikuks sellest, et toiming tekitaks teistele võlausaldajatele kahju, kui ta teadis või pidi teadma asjaoludest, millest pidi olema ilmne, et võlausaldajatele tekib kahju. Isikuid, kes olid võlgnikuga toimingu tegemise ajal lähedases suhtes, peetakse teadlikuks sellest, et pankrotivõlausaldajatele tekiks kahju.

Võlgniku õigustoiming, mis toob otseselt kaasa kahju tekkimise pankrotivõlausaldajatele, on võimalik vaidlustada:

1. kui see tehti kolme kuu jooksul enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist, kui võlgnik oli toimingu ajal maksejõuetu ja kui teine pool teadis maksejõuetusest; või
2. kui see tehti pärast pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist ja kui teine isik õigustoimingute tegemise ajal teadis või pidi teadma maksejõuetusest või pankrotimenetluse algatamise ettepanekust.

Võlgniku õigustoimingut, mis toob kaasa võlgniku mingi õiguse kadumise või takistab selle teostamist, või toimingut, mille alusel on võimalik hoida võlgniku vastu esitatud rahaline nõue kehtivana või see täitmisele pöörata, käsitatakse samamoodi nagu toimingut, mille tulemusena tekib võlausaldajatele otsene kahju.

Õigustoiming, mille võlgnik on teinud viimase kümne aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist või pärast seda kavatsusega tekitada võlausaldajatele kahju, on võimalik vaidlustada, kui teine pool teadis toimingute tegemise ajal võlgniku kavatsusest. Kavatsusest teadmist eeldatakse, kui teine pool

teadis, et võlgnikku ähvardab maksejõuetus ja kõnealune toiming tekitaks võlausaldajatele kahju.

Võlausaldajat peetakse teadlikuks sellest, et võlgnikku ähvardab maksejõuetus ja kõnealune toiming tekitaks võlausaldajatele kahju, kui see võlausaldaja teadis või pidi teadma asjaoludest, millest pidi olema ilmne, et võlgnik oli maksejõuetu ja kõnealune toiming tekitaks võlausaldajatele kahju.

Võlgniku ja võlgniku lähedaste isikute sõlmitud rahaliste huvidega seotud lepingud on võimalik vaidlustada, kui need tekitavad võlausaldajatele otsest kahju. Sellist lepingut ei või vaidlustada, kui see sõlmiti enam kui kaks aastat enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist või kui teine pool tõendab, et lepingu sõlmimise ajal ei teadnud ta võlgniku kavatsustest tekitada võlausaldajatele kahju.

Võlgniku hüvitiseta või tähtsusetu hüvitisega õigustoiming on võimalik vaidlustada, välja arvatud juhul, kui see tehti neli aastat enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist. Kui tegemist on väheväärtusliku juhusliku kingitusega, ei ole toimingut võimalik vaidlustada.

Õigustoiming, millega ettevõtte osanik esitab kapitali asendamiseks kasutatud laenu tagasimaksmise nõude või sarnase nõude, on tühine, kui see

1. annab tagatise ja kui toiming tehti viimase viie aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist või pärast seda;
2. tagab nõuete rahuldamise ja kui toiming tehti viimase aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist või pärast seda.

Õigustoiming, millega ettevõtte passiivse osaniku osalus talle täielikult või osaliselt tagastatakse või millega loobutakse täielikult või osaliselt tema osast tekkinud kahjus, on võimalik vaidlustada, kui leping, millel selline toiming põhineb, sõlmiti viimase aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamise ettepaneku esitamist ettevõtte vastu või pärast seda. Sama kehtib juhul, kui passiivne osanik lepinguga kooskõlas lõpetatakse.

Kooskõlas oleva nõuete rahuldamise puhul ei või võlgniku makseid, mis on tehtud vekslil abil, saajalt tagasi nõuda, kui vabalt kaubeldavate instrumentide seaduse kohaselt kaotaks saaja, kes keeldub makset aktsepteerimast, nõude teiste võlgnike vastu.

Õigustoiming loetakse tehtuks ajal, kui tekkisid selle õiguslikud tagajärjed.

Kui õigustoimingu õiguslik kehtivus eeldab kande tegemist avalikku nimekirja, registrisse või protokollu, loetakse õigustoiming tehtuks kohe, kui kehtivuse teised eeltingimused on täidetud, võlgniku kinnitus sellise kande tegemise kavatsuse kohta muutub siduvaks ja teine pool esitab taotluse kande tegemiseks õigusliku muudatuse kohta. Seda sätet kohaldatakse ka taotluste suhtes eelneva kande tegemiseks, et tagada õigusliku muudatuse tegemise õigus.

Kui õigustoimingu suhtes kehtib mingi tingimus või tähtaeg, võetakse arvesse aega, mil see tehti, mitte aega, mil tingimus tekib või tähtaeg lõpeb.

Õigustoiming, mille kohta on saadud täitemäärus, ja täitmisprotsessi käigus tehtud õigustoiming on võimalik vaidlustada.

Kui võlgnik võttis oma tegevuse eest vastu sama väärtusega tasu, mis on muutunud otseselt osaks tema varast, võib selle tegevuse aluseks oleva õigustoimingu vaidlustada ainult tahtliku kahju tekitamise tingimusel.

Likvideerija võib võlgniku nimel vaidlustada võlgniku õigustoimingud kohtu nõusoleku alusel. Kaebus esitatakse isiku vastu, kelle suhtes vaidlustatud toiming tehti.

Likvideerija võib esitada kaebuse õigustoimingute vaidlustamiseks pooleteise aasta jooksul alates pankrotimenetluse algatamise kuupäevast.

Iga pankrotivõlausaldaja võib esitada hagi õigustoimingute vaidlustamiseks enda arvel ja kulul, kui

- likvideerija ei ole esitanud hagi õigustoimingute vaidlustamiseks pankrotiseaduse artikli 212 lõikes 3 sätestatud tähtaja jooksul – kolme kuu jooksul alates pankrotiseaduse artikli 212 lõikes 2 sätestatud tähtaja möödumisest;

- likvideerija loobub õigustoimingute vaidlustamise hagist – kolme kuu jooksul alates lõpliku otsuse avaldamisest, millega kinnitatakse hagist loobumist kohtute elektroonilisel teadetetahvilil;
- ta on taotlenud eelnevalt likvideerijalt kinnitust ja likvideerija on kinnitanud, et ei esita hagi õigustoimingute vaidlustamiseks – kolme kuu jooksul alates likvideerija kinnituse avaldamisest kohtu elektroonilisel teadetetahvilil;
- ta on taotlenud eelnevalt likvideerijalt kinnitust ja likvideerija ei ole kolme kuu jooksul kinnitanud, kas ta esitab hagi õigustoimingute vaidlustamiseks või mitte – kolme kuu jooksul alates sellise kinnituse esitamise palve avaldamisest.

Kui õigustoimingute vaidlustamise taotlus rahuldatakse, ei ole vaidlustatud õigustoimingul pankrotivara suhtes õiguslikku toimet ja teine pool on kohustatud tagastama pankrotivarasse kõik vaidlustatud tehingu kaudu omandatud materiaalsed hüved, kui pankrotiseaduses ei ole sätestatud teisiti. Likvideerija võib otsuse alusel, millega rahuldatakse õigustoimingute vaidlustamise taotlus, esitada võlgniku või pankrotivara eest ja nimel täitmisele pööramise ettepaneku, sama võib teha pankrotivõlausaldaja enda nimel ja pankrotivõlgniku või pankrotivara kasuks.

Isik, kes nõustub tegutsema ilma hüvitiseta või tähtsusetu hüvitise eest, peab tagastama saadu ainult juhul, kui ta on selle kaudu rikastunud, välja arvatud juhul, kui ta teadis või pidi teadma, et selline tegevus tekitab võlausaldajatele kahju.

Õigustoimingute vaidlustamiseks esitatud hagi kohta tehtud lõplikku otsust kohaldatakse pankrotivõlgnikule, pankrotivarale ja kõikidele pankrotivõlausaldajatele, kui pankrotiseaduses ei ole ette nähtud teisiti.

Kui kohus on õigustoimingu vaidlustamise taotluse rahuldanud, on vastaspool kohustatud tagastama pankrotivarasse kõik vaidlustatud tehingu kaudu saadud materiaalsed hüved. Kui need hüved on pankrotivarasse tagastatud, on hagejatest võlausaldajatel õigus nõuete eelisjärjekorras rahuldamisele nende hüvede arvel proportsionaalselt nende tõendatud nõuete summaga.

Võlgniku õigustoimingud võib vaidlustada, esitades kohtuasja raames tähtajatu vastuväite.

Õigustoiming on võimalik vaidlustada isegi vastaspoole pärija või universaalse õigusjärglase suhtes.

Õigustoiming on võimalik vaidlustada vastaspoole universaalsete õigusjärglaste suhtes, kui

1. see õigusjärglane teadis omandamise ajal asjaoludest, millel põhineb tema õiguseellase omandamise tühisus;
2. see õigusjärglane oli omandamise ajal isik, kellel oli võlgnikuga lähedane suhe, kui ta ei tõenda, et ta ei teadnud sel ajal asjaoludest, millel põhineb tema õiguseellase omandamise tühisus;
3. kui omandatu anti õigusjärglasele üle ilma hüvitiseta või tähtsusetu hüvitise eest.

Pärast pankrotimenetluse algatamist tehtud õigustoiming, mis jääb avalikes registrites kehtima vastavalt usalduse kaitse eeskirjadele, on võimalik vaidlustada vastavalt eeskirjadele, mis käsitlevad enne pankrotimenetluse algatamist tehtud õigustoimingute vaidlustamist.

 Viimati uuendatud: 24/06/2025

Käesoleva veebilehe omakeelset versiooni haldab Euroopa õiguslase koostöö võrgustiku vastav riiklik kontaktpunkt. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Komisjon ja Euroopa õiguslase koostöö võrgustik ei võta mingit vastutust ega kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.